

Дакле, ми смо до '99. били нешто налик приматима који су захваљујући НАТО злочинцима еволуирали, сишли са грана, престали да лове доручак и постали људи?!

Не нешто нарочити људи, сиромашни духом али обогаћени уранијом и гробовима, што је сасвим солидан темељ да се једног дана сасвим усправимо на две ноге како би, ваљда, могли још понизније да се поклонимо белосветском шљаму!

До тада је белосветски шљам добродошао у Србију да нас комфорно просвећује како смо 78 дана сатирали за наше добро, јер опште је познато да ништа не чини толико добра као сушто- ЗЛО!



Све је то лепо објаснио Јенс Столтенберг, генерални секретар војног кабинета ђавола, у сред Београда, драг и радо виђен гост града и државе коју је НАТО толико оплеменио да нам ваља “гледати у будућност”, како је закључио, јер уколико се стално будемо освртали у прошлост видећемо рогату и репату сенку која се за њим вуче кроз бујицу крви!

У будућности тога нема, заправо, не би смело да буде, јер уколико нисмо спремни да праштамо и заборављамо узалуд су се трудили 78 дана (и мнооого дуже од тога формирајући и обучавајући шиптарске ОВК крвничке хорде) да од нас направе људе по мери...сандука и раке!

А, трудили су се својски покушавајући да “сруше режим Слободана Милошевића и заштите цивиле”, како је исиктао у сред Београда, али су у тој игри жмурке са Милошевићем сатирали искључиво оне циљеве где су претпостављали да се Слоба крио!

Логично је претпоставити да се штековао у породилишту па удри по њему, али Слобе нигде!

Ако није у породилишту мора да је у неком од вагона композиције у Грделичкој клисури па дрм по њом, но...

Проберу по расутим рукама, ногама, главама, утробама...опет нигде Милошевића- ајде онда да пробају у Батајници, можда се сакрио иза маленог анђела Милице Ракић али поново лажна дојава...

Кад већ није ни тамо мора да је на пијаци у Алексинцу или шета негде по центру Ниша, па их ништа не кошта да покушају и тамо да га “запљуну” са неколико “томахавка”, али како је Милошевић очигледни трчао брже од Јуесина Болта тако су морали да гађају мостове, нарочито онај у Варварину за који се оправдано сумњало да се Слоба крије међу десет масакрираних цивила на њему, нарочито је Сања Миленковић, анђелица од 16 лета подсећала на њега, али, опет та проклеета Милошевићева виспреност да утекне...

Баш као што је утекао из сравњених домова здравља, болница, нафтних постројења, термоелектрана, Кошара, Паштрика, Приштине, Ђаковице, Пећи, Фуршке горе, Панчева, Ужица, Чачка, Златибора, Шапца, Ваљева...

Помените град, институцију, паркић, жбун...свугде је могао бити и једноставно су морало по правилима “игре” да га траже и “запљуну” док је Србија јаукала и лелекала, али какве би то жмурке биле кад неко не би зановећао?!

А, јесмо зановетала, вала, вазда гледамо у ту прошлост и никако да се тргнемо с годишњица, парастоса, задушница, некаквим једном за 78 дана пакла (и још много њих који су им преетходили као и онима што су крвави зорама свитала за њима по Косову и Метохији) који су давно прошло време и на које ваља гледати Столтеберговима очима слепца- рушили су Милошевића па узгред и све што се нашло у домету.



Циљали су Слободана не знајући како се остали зову па ајде превентивно да сатремо градове и села, мора у њима бити и неки Слободан, па и ако није Милошевић не мари- Слободану се у зубе, расуте кости, потргане руке, обезглављено тело и унакажено лице не гледа...

Једноставно, рушили су Милошевића и штитили цивиле!

Српске од вишка живота углавном, Албанске од “вишка” Срба на заветној нам светињи!

Све је то ђаволов војни аташе лепо објаснио у сред Београда, драг и пристојан гост којег ни три дана није доста.

Баш као што је и нама изгледа 78 дана пакла било мало да схватимо како треба гледати у будућност, а она сва прозачна и светла, од уранијума, воштаница о парастосима, задушницама и годишњицама, али то је већ мање важно.

Нек је он нама дошао да нам објасни како ће нешто бити од овог народа када се коначно усправимо на две ноге и поносно наклонимо фукарама за којима се вуку рогате и репате сенке.

Оног дана када нас ко стадо спроведу у НАТО (а хоће, будите сигурни) па по команди погасимо кандила и воштанице, да залуду не горе јер сувише осветљавају прошлост и заслепљују будућност.



Михаило Меденица: НАТО у Београду, једно прошло (или дошло) доба